

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.657 van 1 maart 2001
in de zaak A. 87.615/VII-19.753.**

In zake : 1. de Belgische Beroepsvereniging der
geneesheren-specialisten in radiotherapie
en oncologie,
2. Philippe HUGET,
die woonplaats kiezen bij
advocaten D. D'HOOGHE en F. VANDENDRIESSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. MARON en J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de Belgische Beroepsvereniging der geneesheren-specialisten in radiotherapie en oncologie en Philippe HUGET op 2 november 1999 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van ongekende datum om over te gaan tot publicatie van het derde lid van het erratum bij het ministerieel besluit van 26 april 1999 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor erkenning van geneesheren-specialisten, houder van volgende bijzondere beroepstitels : oncologie, medische oncologie, erratum dat in het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 1999 werd bekendgemaakt";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK, op 27 november 2000;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. D'HOOGHE die, in eigen naam en loco advocaten F. VANDENDRIESSCHE en W. GONTHIER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partijen een "aanvullende nota bij het verzoekschrift tot schorsing" hebben ingediend; dat een dergelijk stuk niet in het procedurereglement is voorzien en bijgevolg uit de debatten moet worden geweerd;

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties

uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift aanvoeren :

"17. Artikel 6, §2 van het ministerieel besluit van 16 april 1999 voorziet, bij wijze van overgangsmaatregel, in de mogelijkheid voor de geneesheren-specialisten radiotherapeut-oncologen om de bijkomende beroepstitel van medisch oncoloog te verwerven.

Zoals onder randnummer 7 werd uiteengezet, houdt de (mogelijkheid tot) verwerving van die titel voor de radiotherapeut-oncologen niet enkel een erkenning in van hun jarenlange inspanningen als grondleggers van de kankerbehandeling en kankerbestrijding -zodat het ontnemen van die mogelijkheid hen onmiskenbaar een belangrijk moreel nadeel berokkent- maar vloeien uit de bestreden beslissing ook andere ernstige professionele nadelen voort. Met de invoering van de titel wordt immers in de eerste plaats beoogd een aantal behandelingen in de toekomst uitsluitend voor te behouden aan medische oncologen. Bovendien kunnen een aantal erg dure kankerbestrijdende geneesmiddelen slechts rekenen op een terugbetaling door de ziekteverzekering indien bij het voorschrijven een medisch oncoloog werd betrokken.

18. Voormelde ernstige nadelen zullen, indien moet worden gewacht op de vernietiging van de bestreden beslissing, bovendien niet meer goedge maakt kunnen worden. In die zin moeten ze ook als 'moeilijk te herstellen' worden aangemerkt.

De overgangsmaatregel vervat in artikel 6, §2 van het ministerieel besluit van 16 april 1999 geldt immers slechts voor een periode van twee jaar. Enkel de aanvragen van radiotherapeut-oncologen tot erkenning die binnen de twee jaar na inwerkingtreding van het besluit van 16 april 1999 werden ingediend, kunnen derhalve in aanmerking worden genomen.

Alleen een schorsing van de bestreden beslissing kan dan ook verhinderen dat voormelde nadelen zich op definitieve en niet te herstellen wijze realiseren. Met de termijnen waarbinnen een vernietigingsarrest kan worden uitgesproken in het achterhoofd, zal een vernietiging immers slechts tussenkomen na het verstrijken van voormelde termijn van twee jaar. De termijn waarbinnen de aanvraag tot erkenning door de radiotherapeut-oncologen kon worden ingediend zal dan verstreken zijn en de voormelde nadelen zullen zich op volledige en onherstelbare wijze gerealiseerd hebben.

19. Gelet op de manifeste aard van de aangeklaagde schendingen die uit de bestreden beslissing voortvloeien, menen verzoekers voor hun vordering tot schorsing bovendien steun te kunnen vinden in het arrest nr. 77.618 van 14 december 1998 van Uw Raad, inzake de vzw VLAAMS NATIONAAL JEUGDVERBOND.

In dit arrest benadrukte Uw Raad dat indien het door de verzoekers aangevoerde nadeel op zich wellicht niet zo ernstig is dat het een schorsing kan wettigen, de willekeur of onwettigheid waarmee de bestreden beslissing behept is en die in de middelen tot uiting komt, toch van die aard kunnen zijn dat een schorsing moet worden bevolen omdat 'willekeur zo spoedig als mogelijk tot de orde moet worden geroepen'.

Ook in casu zien verzoekers zich geconfronteerd met manifeste onwettigheden en machtsmisbruik, met name doordat de techniek van de errata wordt angewend om een reglementaire tekst een totaal andere inhoud te verlenen, dit zonder tussenkomst van de bevoegde regelgever en met miskenning van de ter zake na te leven adviesverplichtingen.

Voor zover verzoekers op grond van de hierboven ingeroepen nadelen al niet blijf zouden hebben gegeven van een MTHEN, moet minstens gelet op de ernst en het manifest karakter van de aangevoerde onwettigheden tot de schorsing worden besloten";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota het vervuld zijn van de desbetreffende schorsingsvoorwaarde betwist;

3.2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing stelt een erratum aan te brengen aan het ministerieel besluit van 16 april 1999 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor erkenning van geneesheren-specialisten, houder van volgende bijzondere beroepstitels : oncologie en medische oncologie; dat dit "erratum" -de verzoekende partijen betwisten deze kwalificatie-, in zoverre het de verzoekende partijen grieft, de schrapping beoogt van artikel 6, § 2, van dat ministerieel besluit; dat deze bepaling stelt :

"In afwijking van artikel (3) kan als geneesheer-specialist houder van de beroepstitel in de medische oncologie erkend worden een geneesheer-specialist in de radiotherapie die algemeen bekend staat als bijzonder bekwaam in de medische oncologie of die het bewijs levert dat hij, sedert ten minste vier jaar na zijn erkenning als geneesheer-specialist, de betrokken oncologische discipline op een substantiële en belangrijke manier uitoefent. Hij dient daartoe binnen twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag in te dienen.

Het tweede lid van § 1 is eveneens van toepassing";

3.2.2. Overwegende dat de uiteenzetting betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in het verzoekschrift geen enkel concreet gegeven bevat ter staving van het nadeel in hoofde van de tweede verzoeker;

3.2.3. Overwegende, wat de eerste verzoekende partij betreft, dat het aangevoerde moreel nadeel -daargelaten de vraag of het ernstig is en bovendien persoonlijk- afdoende wordt hersteld door de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing; dat de loutere vaststelling -indien die al afdoende bewezen zou zijn- dat een aantal dure kankerbestrijdende geneesmiddelen slechts zouden worden terugbetaald indien voorgeschreven door een oncoloog, op zichzelf volstrekt onvoldoende is om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te

tonen zowel in hoofde van de eerste als van de tweede verzoekende partij;

3.2.4. Overwegende dat de ernst, en a fortiori de graad van ernst, van de aangevoerde middelen, geen uitstaans heeft met de vraag of de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent of dreigt te berokkenen;

3.2.5. Overwegende dat bijgevolg in hoofde van geen van de beide verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op * tweeduizend en een, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

A. WIJNANTS.

De voorzitter,

R. STEVENS.